

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. ix. post Trinitate[m]. Tex. eua[n]g. Lu. ca. xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. IX. post Trini.

nō infectū originali peccō: exq̄ formatū
 sit ch̄i corp⁹: est hereticū. Jo. iij. Brāz
 Maria nō ēē m̄rez dei ē hereticū. iij. q.
 xxxv. Delchisedech fuisse filluz dei est
 hereticū. Heb. viij. Statia dari ex meri
 tis: ē hereticū. Sa. q. viij. q. act⁹ meri
 tou? nō excedat facultatē nature: ē here
 ticū. Urtu. q. ij. q. angeli aliqd creent:
 ē hereticū. ij. di. xvij. Anias descēdere
 a p̄partib⁹ stellis: ē hereticū. opul. xxvij
 Nō oēs ēē obligatos obedire pape: ē he
 reticū. opul. xix. Ep̄scopū nō differre a
 simplici sacerdote: ē hereticū. ij. q. clx
 xxij. Aliqd i sacra seprura ēē falsū: ē he
 reticū. Jo. xij. Q, hō n̄ resurgat idē nu
 mero: ē hereticū. iij. dist. xliij. Q, hō
 mouet de neccitate ad aliqd eligēdū: est
 hereticū. Sa. q. vj. q. meli⁹ est i secto
 manere. z optib⁹ pieraz vacare q̄ intra
 re religioez: ē hereticū z diabolicū. qd
 lib. iij. q. v. Notū vel iuramentū de aliqd
 bono posse sine peccō dimitti: ē hereticū.
 qdlib. iij. q. v. Omne iuramentū ēē peccm:
 ē hereticū. ij. di. xxix. Nō ēē peccm illud
 qd ē p̄ceptū dei: est hereticū. qdlib. iij.
 q. v. Negare pudentiā dei circa ista in
 fertora: est hereticū. j. q. viij. Fornicatio
 onē simplicē nō esse peccm: ē hereticū.
 qdlib. iij. q. v. Omne actū m̄rimony sp̄
 esse peccm: est hereticū. iij. di. xxvj. Ali
 que descēdere ex Adā p̄ cōmixtionē vi
 ri z m̄lierz: z nō p̄rabere originale pec
 catū: est erroneū. xij. q. viij. art. iij.

Dñica. ix. post Trinitatē.

Ter. euāg. Lu. ca. xvi.

Nomo qdā erat diues q̄
 habebat villicū: z h̄ dis
 famat⁹ est apud illū q̄
 si dissipasset bona illi⁹.
 Et vocauit illū z ait illi. Quid
 hoc audio de te? Redde ratioez
 villicatiois tue. Nam em̄ nō po
 teris villicare. Ait aut̄ villicus
 intra se. Quid faciaz: quia dñs
 me⁹ aufert a me villicatioez. Fo
 dere nō valeo: medicare erube
 sco. Scio quid faciā: vt cū amo

tus fuero a villicatioe recipiant
 me in domos suas. Couocatis
 itaqz singulis debitorib⁹ domi
 ni sui dicebat primo. Quantus
 debes domio meo? At ille dixit.
 Centus cados olet. Dixitqz illi.
 Accipe cautionē tuā z sede cito
 z scribe quinquaginta. Deinde al
 lio dixit. Tu vō quantum debes?
 Qui ait. Centus choros tritici.
 Ait illi. Accipe litteras tuas et
 scribe octogita. Et laudauit do
 minus villicum iniquitatis q̄a
 prudenter fecisset: quia filij hu
 ius seculi prudentiores filijs lu
 cis in generatione sua sunt. Et
 ego dico vobis. Facite vobis a
 micos de mamona iniquitatis:
 vt cuz defeceritis recipiat vos
 in eterna tabernacula.

Homo quidam erat
 diues: q̄ habebat villicum zē
 Luc. xvj. In p̄sentī euāgelio
 p̄tinent tria puncta: que sunt
 Dura exactio/ Astuta cautio/ et Am
 plecenda conclusio.

Quātū ad p̄mū tāgīt exactio: quam
 dñs fecit a villico sup̄ rōe reddēda. Et qz
 euāgelij pabollicū ē: lralē sensū op̄z ex
 metaphoricā featōe suscipit. Dī q̄ (Di
 xit tē? discipul⁹ suis pabolā hāc) Quid
 ar sit pabola: z q̄re dñs pabollice loque
 bat: habes dñica vlti. p̄ epi. (Dō qdāz
 erat diues) Iste fz Lbrj. est de⁹ q̄ ē di
 ces i thesaur⁹ corp̄alib⁹. ij. Loz. iij. Pro
 nob egen⁹ fact⁹ ē: cū eēt diues. Et spū
 alib⁹. Eph. ij. De⁹ aut̄ q̄ diues ē i misē
 ricordia. Et celestib⁹. Ps. Glia z diuiti
 zte i domo ei⁹. Vel fm̄ alios ē ch̄is. Sz
 siue de⁹ sit siue ch̄is: sol⁹ ē diuitiaz dñs
 Nos ei n̄ dñi: sz disp̄satores eaz sum⁹:
 tō subdit (Qui hēbat villicū). i. hoīem
 cui dñitas de⁹ dedit: fm̄ Theop. Et
 h̄ ch̄i villic⁹ fm̄ Borrā est triplex. i. pla
 tus in spūalib⁹: z p̄nceps in rpalib⁹: z q̄
 liber ch̄ian⁹ in verisqz. Est autem fm̄

Tractatus II

Bedā & Htero. villic⁹ p⁹te villē guber
ror. Yconom⁹ autē pecunie & frugum &
oim q̄ hz dñs dispēsaror est. Et q̄ p⁹z q̄
villic⁹ ē que nos castaldū dicitur: q̄ vill
le custodē: Iconom⁹ autē ē factor vulga
riter dicitur. Sumit autē h villic⁹ p̄ teono
mo: vt d⁹ m⁹ h⁹ h⁹. (Et h⁹ diffamar⁹ est
ap̄d illū). s. dñm suū (q̄ si dissipasset bōa
illi⁹) expēdēdo i vanitatib⁹. Theo. Cū
nō exercem⁹ dispēsarōez opū ad libitū
vā: s; ad p⁹tas illecebras: cū ip̄s abū
rimur: criminōsi villici sum⁹. Hec ille.
Diffamar⁹ autē hō ap̄d deū: n̄ q̄ āgell⁹ v⁹
boies annūctent deo occulta crimina q̄
lateāt eū: s; q̄ hō ē cā sine q̄ nō q̄ deus
ista nouerit dū facit eē qd̄ de⁹ scit esse fa
ctū. Si em̄ hō nō peccaret: de⁹ nūq̄ scī
ret eū peccare. Et q̄ hō p̄r peccare & nō
peccare: pōt ēr facere q̄ de⁹ scīat vel ne
scīat suas iniquitates: & h loq̄ndo absolu
te. Supposito tñ q̄ de⁹ scīuerit aliq̄e
peccatur: ita iste nō p̄r facere q̄ de⁹ hoc
nescīat. S; tñ nō ē necesse q̄ de⁹ scīue
rit i p̄eritū: q̄ n̄hīl ap̄d deū trāsit: vñ
semp̄ ē liber in scīēdo v⁹ nō scīēdo. Vñ
de his Lapieolā. j. d. xl. & ifra i q̄stio
nib⁹. Et nota q̄ ista diffamatio v⁹ accu
satio fit mltipli testimonio. P̄io re
morū p̄cie. Ro. ij. Testimonū reddē.
rē. Secdo euidētia op̄ez. Gen. vij. Cla
mor sodo. & go. rē. Tertio clamore vici
noz. puerb. xj. Qui abscondit frumēta
maledicet i pplis. Quarto q̄rela pau
pez pene occisoz fame. Gen. iij. Vox
sanguis fr̄s rē. (Et vocauit illū & ait il
li. Quid h audio de te.) Vocat autem
dñs villicū fm Chry. q̄n eū riorē morū
p̄cutit & rep̄hēdit eū p̄p̄a p̄cia d̄ rebus
male p̄sup̄tis: vñ ait. Quotidie r̄lia per
effec⁹ nob̄ exclamat dñs: ostēdēs frue
tē i meridie sospitare: postq̄ vespasceit
exantimē: & aliū inf̄ p̄andā exp̄irāt: et
diuersi diuersimode ab hac villicariōe
discedim⁹. Hec ille. (Redde rōnē villi
cariōis tue). i. reddes i tpe morū. Tūc
em̄ ex toto amouet hō ab admistratiōe
tpaliū. Quilibet em̄ villic⁹ reddet rō
nē de igressu ad id qd̄ habebat dispēsa
re: & de p̄gressu & de egressu. Et q̄dem
si sit p̄lar⁹: dicit illud Bar. xij. Quō

huc intrasti: Quis te introduxit: vltus
aut dolus/de⁹ aut diabolus/ḡra v⁹ nū
mus/caro vel spūs: redde ḡ rōnē si per
fraudulētā aut violentā: aut pecunā
aut carnalē lineā intrasti ad locū sine
ritar⁹ & libertatis & gratitudinis & sp̄s
ritualitatis. Et de p̄gressu: quō vixit q̄
ad se & alios. Hiere. xij. Vbi est grex q̄
dar⁹ ē tibi: Et d̄ egressu. quō. s. i. tota vi
ta se p̄pauit ad mortē. Deut. xxx. Vñ
nā saperēt & intelligerēt ac nouissima p̄
viderēt. (Jam em̄ nō poteris villicare)
. i. bona tpalia dispērare. Nā post mortē
si aia est separa nō vñ tpalib⁹: s; nē
q̄ si reassumpserit corp⁹: quia ille star
s; resurrectiōis nō est aia: vt tpalib⁹
egeat ad victū aut vestitū. Sciendū est
autē q̄ villicare fm̄ antiquos dicitū est:
modo aut villicoz dicit⁹.

Notat iste villic⁹ quilibet hō iem
fecit cui de⁹ curā velle. i. p̄p̄i corp̄is cō
milit & vitiū aie. vt hec exercēs dño fru
ctus bonoz op̄ez reddat. Hoc ar̄ i p̄ri
tūmō vira facere p̄r: n̄ i futura. Chry.
post trāsmigratiōez hinc factā nō ē r̄p̄s
operādi. Ultra p̄iens hz exercitū man
daroz: futura p̄o solariū. Si n̄hīl op̄a
rus es h. frustra i futurū curas. S; nec
mēdicādo p̄ficies. Hui⁹ indictū s; v̄g
nes farue: q̄ imprudētē a prudētib⁹ mē
dicauerit: s; reuerse s; vacuē. Quilibet
ei suā p̄sariōez vt tunica iduit. Nō est
autē exuere nec cābire eū alio. Hec ille.

Quātū ad sedz rāgē quō villic⁹ fū
te caut⁹: cū dī (Vir ar̄ villicus). i. hō dī
ues & mal⁹ (irra se) timore morū dante
p̄siderare d̄ futurū. (Quid faciā. q̄ dñs
me⁹ aufert). i. vult auferre vel auferet
cito (a me villicariōez). i. vñ diuisarā
meaz: q̄ dicit. Quid erit d̄ me cū vira
ista fuerit em̄iata: & deū p̄ male dispēn
sar⁹ factarib⁹ iūctū habebō: (Foderi n̄
valeo). i. p̄p̄is nature mee vitiū n̄ pō
sum mihi de salute post mortē p̄uidere
(mēdicare) a religioz & fuis dei ḡt⁹ p̄
tendo sp̄ualia suffragia (erubesco) Erub
escet ei dñs nisi sit stult⁹ velle a reli
giosis obtinere sue aie p̄sariōem: q̄
subsidia tpalia p̄ vira co: pal⁹ coz sustē
tanda nō exbibet. Statim autē q̄ dñs

Dnica. ix. post Trinitatis

ita p̄siderat nō deest celest̄ inspiratō: vt bonū p̄siliū sumat: vñ seq̄t̄ (Scio) dō. f. intrinsec̄ inspirāre z adiuuāre (qd̄ factā) dū ē t̄ps̄ vill. cādī. Cogitat em̄ p̄ diuitias q̄b̄ male v̄redo adq̄rebat dānari onē: dādo ex eis el̄ynas paup̄ib̄: eternā adq̄rere salutē: vt paupes̄ eū recipiāt. i. sint et causa q̄ recipiāt in vita et̄na: vñ ait (vt cū amor̄ fuero a villicatōe) i die ratiocinij. i. mor̄z (recipiāt me) ip̄i paūperes: meis cop̄ijs recreati (i domos suas). i. in celest̄ mās̄sōes: q̄ paupēz sūt q̄ in hac vita mala suscipiūt: vt Lazar̄ de q̄ Lu. xvj. h̄. In has āt domos paupēres diuitē misericordē suscipiunt duplici. P̄rio fm̄ L̄hry. inq̄ntū coram iudice p̄bent testimoniu d̄ diuit̄z bonitate: nō vocib̄: sed ostensōe bonoz. Alio mō: qz meritis z oīonib̄ eoz de^o aliq̄ de p̄gruo diuit̄z p̄r̄s̄tōez z gr̄az largit̄

Ad intellectū p̄o sequētū sciendū est q̄ similia nō oportet i oib̄ esse similia. Tñ qz pabola est similitudo nō oportet: vt dicit Aug. i parabolis oīa significatiue sumere z scrutari. Que ḡ sequūt̄ d̄ conuocatiōe debitor̄z dupl̄r exponi possūt. Vno mō vt dicat q̄ nō est similitudo iter villicū istū z diuitē q̄ ad oīa: s̄z solū quo ad h̄ q̄ sicut ille p̄ diuitias adq̄siuit sibi mansōes i aliena domo: ita riste. Alio mō vt similitudinē q̄ ad oīa fere excogitemus z dicam^o: q̄ vt dicit L̄hry. nihil ē nr̄z sed oīa sūt dicitōis diuine. Hec ille. Et h̄ aut sequit̄: q̄ illi quos debitores nō stros dicimus sint p̄ncipaliter debitores dei. Sunt aut debitores nostri in quantum nos sumus economi dī. Diues ḡ timens mortē z volens sibi p̄uidere: statuit paup̄ib̄ facere misericōdiaz dādo elemosynas: vel quod idem est relaxando debita. Ideo dicit (cōuocāt̄ itaq̄ singulis debitorib̄ dñi sui) id ē q̄ debebat sibi tanq̄z iconomo dei dicebat p̄imo (Quātū debes dño meo). i. mihi q̄ sū dispensator dñi mei. (At ille dixit. L̄hry. tū cados olei) Hoc exempli gr̄a posituz est. Sic aut dicit Beda cadus grece: latine amphora dicit̄ p̄tinens vinas tres. i. tria quartaria. Tñ vt alij dicit̄ ē idē qd̄ barris. (dixitq̄ illi. Accipe cautōez

tuā). i. libzū ratiocinij: in q̄ cauet̄ a deceptiōe (z sede cito z scribe quinquaginta) Dicit aut cito: scans q̄ p̄mpre el̄yna sic exhibenda. (Deinde alio dicit. Tu vero quantum debes: Qui ait. Centū choros tritici) Licet aut chorus multa significet: vtputa multitudine psallentiū z q̄ndam ventū. tñ hic sumit̄ p̄ mensura decem modoz (Ait illi. Accipe s̄ras tuas z scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniquitatis) nō d̄ sua iniquitate: q̄ pus male diuitias cōmissas expēdebat: s̄z d̄ sua prudentia z sagacitate (quia prudenter fecisset p̄ se z nō pro domino. Sumit̄ aut fm̄ Origenē prudentia h̄ p̄ astutia z calliditate: ad malū inclinatōez habente. Sciendū est aut q̄ hic est dissimilitudo inter materialē z spūalem villicum. qz materialis fuit iniqu^o duplici^o dissipando bona domini sui: z debitorib̄ siue eius auctoritate relaxando. Spiritualis aut est iniqu^o p̄mo modo tm̄: sed secdo modo est iniquus sed misericors. Licet em̄ ea q̄ sunt diuitis sint det̄: tñ pōt ea libere pauperib̄ relaxare: q̄a domin^o hoc gratū habet. Sic aut dicit Aug. de p̄sensu euangelistaz z mgr̄: h̄ fortiaz intendit domin^o inferre. q̄ si iniquus villicus callide sibi p̄spiciēs: laudari potuit a decepto domino. q̄nto magis qui sine iniquitate z damno domini sui has diuitias pauperib̄ largiēdo sibi amicos facit poterit laudari. Iō aut prudenter fecit villic^o. (qz filij huius seculi). i. qui huius seculi opa sectant̄ fm̄ Bedā. vel (qd̄ idē est) q̄ querūt q̄ sibi cōmoda sūt in terra fm̄ Theo. Dicunt aut mali: filij hui^o seculi P̄rio: quia huc seculo se p̄formāt̄ p̄tra illud Roma. xij. Nolite p̄for. zc. Secdo: qz in secularib̄ se occupant. ij. T̄mo. ij. Nemo militās zc. Tertio: quia in h̄ seculo hereditatē desiderāt. Quartū. ij. Abne. omnē impie. et secularia zc. Quarto: qz seculū diligūt cum dicit̄ Iaco. iij. Qui em̄ voluerit esse amic^o zc. Boni aut dicunt filij lucis P̄rio: quia faciūt opera lucis. ad Eph. ij. Fructus lucis in omni bonitate. Secundo: qz habent conuersationem lucis Roma. xij. Abijciam^o opera tenebrarū

Tertio: qz sūt amatores luc̄. qz q̄ male agit odit lucē. Jo. xij. Ergo a Jho sen lu zc. Quarto: qz sūt heredes luc̄. Tob. xij. Lucida splēdebit zc. (Prudentiores filijs luc̄). i. his qui spūales opes ptra etāt fm Theo. (in generatiōe sua sunt) id est in genere suo fm Origenē. Non em̄ sunt prudentiores simpliciter: sed in malo sunt prudentiores q̄ isti in bono Theo. Inuenimur aut̄ i humanis q̄dē administratiōibz prudēter p̄tia d̄spos nentes: ac sūmope saragētes: vt si vest erim⁹ ab administratiōe: habeam⁹ vite refugiu. Cū p̄o d̄spsare debem⁹ diuina nō p̄meditemur q̄ nobis postmoduz sunt futura. Hec ille.

Doralr exēplo illi⁹ villici: q̄libet d̄z meditari se redditur rōnē d̄no suo: atqz semetipm̄ diligēter discutere z secū meditari q̄d factur⁹ sit. Et q̄dē si p̄r facere. i. mlt̄a bona opa exercere: seruēdo d̄o: de rebz corpe z aia. h̄ factat exēplo for m̄ice: que grana p̄mo zgregat in esta te siue messe: z sc̄do ea p̄forat ne germi nent sub terra. Unde nō dicit solū for mica quāsi ferens: sed etiā q̄si forās m̄icas. Tertio ea decorticat eadem causa: vel vt sapiant magis. Et q̄rro si fuerit humectata exponit soli ne putrescant. Estas vel messis est tēp⁹ p̄sens hac ratiōe. qz possum⁹ laborare non hac rōne qz colligim⁹: qz sic estas ē vira brā. Per foratio est auditio p̄bi d̄i q̄d est gladi⁹: qz sine eo opa bona putrescendo germi nāt: z p̄dūt meritū suū hoies d̄i labunt in putredine p̄ri. Decorticatio ē expurgatio p̄corz. Siccare p̄o ad solē est iugiter intueri v̄tā Jesu ch̄ri: cui⁹ intute siccatur hūilitate affect⁹ terrenoz. Si p̄o nō p̄r fodere z erubescit mendicare: ita vacet elemosynis q̄ntū p̄r: dando bōa d̄ni sūt. i. sibi a d̄no suo cōmissa. Nā sic faciēdo puidet sibi in v̄ta: qz elyna est ignis expurgās facinora. Eccl. ij. Sic in sereno glacies: soluent p̄tā tua. Et i morte: qz animā associat. Amb. Nō sūt hoies bona q̄ secuz ferre nō p̄r: sola misericordia comes est defunctorū. Et post mortē: qz liberat ab inferno. Tobie. ij. Elemosyna nō parit animā tre in tenebras. Quantū ad tertiu⁹ pontē deluio quā oēs debēta implecti saltē volūrare si q̄ actu nō possunt vt paupes. De hac d̄r Bre. in li. moral. Ut q̄ in sua manu ho mines post mortē q̄cqs inueniāt: eis an mortē suā d̄z: diuitias suas in q̄z m̄ibz ponant: cū subdit (Et ego dico vob: facite vob amicos de māmōna inq̄rat⁹.) Hec ille. Est aut̄ mammon demon q̄dam de diuitijs renās. Inde d̄z māmōna hebraice: q̄d latine s̄z Aug. sonat diuitie. Dicunt aut̄ diuitie māmōna inq̄rat⁹: qz de inq̄rate colligi solent. Vñ vt ait vulgata sententia dicit. Omnis diues aut iniqu⁹ aut heres iniqu⁹. Alio mō fm eundē: vt diuitie inq̄rat⁹ dicant q̄s re nemus p̄q̄tatem quā p̄mo debemus ille. s. q̄ nobis supra necessitate supfluit. Tertio fm Aug. de p̄sen. euāgeli. dicunt diuitie inq̄rat⁹: qz solis inq̄s sūt diuitie. Iusti em̄ zsi ista possideant tñ diuitias nō h̄nt nisi celestes. Quarto p̄r sic dicit: qz sūt interdū inq̄rat⁹ oc casto. Vñ dicit Amb. Sic diuitie imp̄ dimēta sūt reprobis: ita p̄bis sūt adimēta p̄ritis. Hec ille. Quinto qz iter d̄i illiusto actu vel affectu adq̄runt: vt d̄puta p̄ meretriciū: q̄uis ip̄e tunc licite p̄cipiant. Qualitercūqz aut̄ dicant d̄i mō non dicant iniqu⁹: qz iniusto titulo tenent tanq̄ aliene res de qbz certū ē cul⁹ tñ vt testat Aug. z mgr̄ h̄sto. ista male intelligētes q̄ q̄ offert sacrificiū d̄i substantia paupis: ac si victimet fillū i conspectu patris. (Ut cū defecerit) p̄ mortē recipiat vos i eterna tabernacula) Hoc aut̄ dupl̄ intelligit. Vno mō vt n̄i receptores sint ipsi paupes: q̄s amicos p̄ elynas facim⁹. Et sic videt̄ intelligere. Aug. z Chry. Recipiūt aut̄ isti nos in eterna tabernacula dupl̄ vt dictū est. i. testimoniū reddēdo p̄ diuitie misericordie. z etiā suis meritis et p̄tibz iuuando si beati sunt z iusti. Alio mō fm Amb. intelligit̄ vt recipiant nos non ipsi paupes sed angeli z sancti patrie: q̄ efficiunt nob amici dum paupes miseremus

Dñica .x. post Trinita.

Sz quò sc̄i suscipiunt anias: Dico q̄ suscipiunt p̄mo coassistēdo deo suscipiunt tanq̄ amici: q̄ gaudēdo de susceptione. Sc̄do: q̄ in ipsa hora mortis adsūt angelī. vt de lazaro sup̄ paruit. z anias ad celū de ferūt: vel saltē afficiat vt leticiam oñdant: z vt a demōibz defensent. Tertio: q̄ allegāt merita q̄b̄ aie sunt dignē suscipi: z p̄ eis ferūt testīm. Sed q̄rit Que z vbi sit ista tabernacula: Nō ei p̄nt esse in celo: q̄ eēt foraminibz plenū: q̄d ē irrōnabile. Ad h̄ dico q̄ fm̄ doctrinam sc̄toꝝ: z p̄cipue sc̄i Tho. in mltis locis: celū est incorruptibile: z p̄ter nō frangibile. ideo b̄m̄ corpus nō diuidet ip̄z celū: sed sine diuisione penetrabit: ita q̄ duo corpa erūt simul. vt idē dicit in multis locis. Nulla igit̄ erit actualis sup̄ficies celi infra cōcauam z conuexā eius: sed in potētia tm̄. Tabernaculū ḡ cuius liber sc̄i p̄p̄tū est ipsa sup̄ficies potētia līs in celo: quā imaginamur eq̄lem sup̄ficies corp̄is eius. Pro h̄ vide Lapzeolum. ij. dist. ij. Tabernaculū aut̄ cōe est ipsa sup̄ficies celi cōuexa. Erūt aut̄ ista tabernacula viciniora aut̄ remotiora a loco seu tabernaculo in q̄ est ch̄s fm̄ differētia meritōꝝ. vt d̄r Joā. nider. Qñ in celo post resurrectōēz erit etiā corpa līs ordo. Sz dubitat vbi erit sedes reglā ch̄i: vt circūquaq̄ sc̄toꝝ corpa possint assistere: Dico pbabilr q̄ erit in ea pre celi q̄ est sup̄ Hierlm̄ siue montem oliuēt: vbi est passus: z vñ ascendit: et vbi iudicabit. Hec ḡ tabernacula p̄ ele/mofynas ch̄is vlt̄ nos asseq̄. Circl. Sic ḡ docebat ch̄s affluentes diuitijs summope diligere amicitia pauper̄: z thesaurizare in celis. Hec ille.

Dozalt̄ saluator in h̄ euange. docet nos amicitia facere. Dicit ergo p̄mo q̄ amicitia faciam. Sed aliqn̄ est amicitia bonoz cū bonis: q̄ sola est vera amicitia fm̄ Tul. Sed tm̄ opz obfuare hec q̄ obfuant q̄ volūt argentū p̄ alchimia incorpare cū auro/impediētia verā vni onem. s. venenū. i. sup̄bia: z pulueres. i. cupiditate: z hūditate. i. obscena: Aliqn̄ est bonoz cū malis z ecōuerso: q̄ est p̄culosa bonis: licz aliqn̄ malis sit fru-

ctuosa: q̄ corripunt in vita. in q̄nant in p̄cia. z offuscant in fama. Sic vinū fm̄ Ebr̄y. sup̄ Dat. corripit ab aceto: nō ecōuerso. z lutū farinā coinq̄nat: nō ecōuerso. z aurū pallefcit argēto: nō ecōuerso. Tertia ē maloz cū malis: q̄ raro cedit in bonū. Sc̄do docet quò eā faciam: q̄ de māmona inq̄rat. i. dando magis q̄ accipiēdo si possibile est. Nam amicitia tanto est p̄fectior / q̄to diuio amoris illoz: q̄ nō est ḡa accipiēdi: sed dand̄. De em̄ opat̄ p̄ sua bonitate coicandā non aut̄ acq̄rendā. cū eā habeat: neq̄ p̄ficiendā / cū sit infinite p̄fecta. Qñ fm̄ Autcen. soli p̄mi p̄ncipij actio est mere liberalis. q̄ ois creatura opando in redit suā p̄fectionē acq̄rere vel augere: licz nō sp̄ inredat cōmodū corpale. Tertio oñdit p̄ qd̄ sit faciēda cū paup̄ibz: q̄ vt cū defecerit / recipiat vos in etna tabernacula: q̄. s. nos edificam̄ elyris. Ubi nota q̄ aliq̄ sibi edificat domū in inferno: vt valde mali. Quidā in celo: vt valde boni: edificantes auro amoris dei: z argēto amoris p̄mi: z lapidibz p̄ctosis bonoz opoz. Quidā p̄o i celo sit z i purgatorio: vt mediocri boni. Edificat aut̄ in purgatorio de liḡ / feno / est stipula. vt. j. Loz. ij. Per q̄ qdē ḡdus p̄ctoz designat̄ igne purgatorij purgatorum.

Dñica decima post Trinit. Textus euāge. Lu. xvi.

Quam appropinquet dominus minus hierlm̄ vidēs ciuitatē fleuit sup̄ illā dicens Quia si cognouisses z tu. Et q̄dez i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc aut̄ abscondita sunt ab oclis tuis. Quia veniet dies i te: z circūdabūt te inimici tui vallo: z circūdabūt te z coāgustabūt te vndiq̄: z ad frā p̄sternēt te z filios tuos q̄ in te sit. Et nō relinquet i te lapidē sup lapidē: eo q̄ nō cognerz tps vñ